

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Augusti Buchneri Orationes Panegyricæ

Buchner, August

Cliviæ, [1668]

XIV. In funere Ieremiæ Godofredi Reichelmi, Hallens. Sax. I. V. Studiosi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69483)

rarunt funus, tùm Patris ipsius nomine (quamvis hinc longè abest, & lætiora omnia procul dubio de filio expectat,) singulares ago & habeo gratias. Dabunt vicissim operam, ut nulla non vobis humanitatis officia studiaque, quacunque ratione poterunt, sedulò semper exhibeant ac præstent.

 ORATIO DECIMA QVARTA.

IN FVNERE

JEREMIAE GODOFREDI

Reichelmi, Hallens. Sax. J. U.

Studiofi.

CUM omnia ea, quæ ad funus istud, quod duximus, solenni more celebrandum requiri posse videbantur, peracta sint, nihil nunc restat aliud, quàm ut iste tot præstantissimorum virorum cætus post actas gratias dimittatur. Nam de egregio, cui hæc justa persoluta sunt, Juvene, quid plura dicere attinet, cum de ipsius virtutibus dotibusque, quibus præ multis aliis mirificè exornatus fuit, alibi satis commemoratum est: lamentari autem & conqueri de ejus acerbo & immaturo (ut ferè ratiocinari solemus homines) obitu, nihil profectò aliud esset, quàm incendere animorum dolores, & dilatare vulnus, quod obducendum sanandumque erat? Dignus quidem erat REICHELMIUS noster, ut quàm longissimè vitam produceret, atque repræsentaret illas spes, quas plurimas ac præclarissimas hæctenus de se præbuit. Neque enim quisquam, opinor, est, cui is paullò notior

X 4

fuit,

fuit, qui non exiltimet, eum, eximium & Reipubl. per quam utilem virum daturum, & ingens Deus adeò in gentem atque familiam suam, tot aliàs ornamentis insignem, collaturum, si ad virilem maturitatem ætas ipsius adduci posset. Sed quia rerum arbitro Deo aliter visum est, acquiescere certè in voluntate ejus oportet, & id statuere optimum, quod per ipsum evenit. Nemo fortuitò atque ab se gignitur editurque in lucem. Dei opus homo est: cujus auspiciis ac ductu sicut ingredimur vitam, sic & de illa digredimur ipsius jussu, idemque Imperator & nobis assignat ordinem, & vacationem à militiâ concedit. Si certum & exploratum nobis esse potuisset, perpetuis prosperis, & semper ex voto animi fluentibus rebus usurum fuisse REICHELMIUM nostrum; tum deplorandus equidè ac lugendus videretur, cui tanta intercepta esset felicitas: nunc cum sperare id quidem homo natus nemo queat; & ista tempora, quæ inciderunt, nihil aliud quam calamitates atque miseras, & universæ propemodum patriæ excidium miniteatur; equidem non modò nihil mali passus noster est, cum juvenis obiit; sed multò felicior haberi debet, infinitis aliis, qui istiusmodi rerum metu in modum pessimum quotidie excruciantur. Non illum tempestas concutiet, quæ supra capita nostra imminet; non merget naufragium, quod publicè timetur. Supra discrimina omnia & casus positus est, atque in eum deductus locus, ubi nulla bella, nullæ cladés uspiam turbant; sed æterna & inconcussa felicitas omnes ambit. Quam penè invidere ipsi videntur, qui decessisse supra modum dolere mœrereque velint. Vobis itaque RECTOR MAGNIFICE, & cæteri omnium ordinum lectissimi ac honoratissimi viri,

tum

tum Patris Amplissimi, quamquam absentis, tum fratrum Affiniumque nomine, quos astare squalentes lacrimis cernitis, gratias ago, quod has exequias tam comiter, atque prolixè prosequi voluistis. Multum illi ex hoc officii genere levamenti ceperunt doloris sui acerbissimi: quo circa vicissim enixè dabunt operam, ut ea officia studiaque vobis exhibeant, quæ serviant vestris commodis, & vobis cum primis grata jucundaque accidant.

ORATIO XV.

IN FUNERE

JOHANNIS ERNESTI REI-
CHELMI, HALLENS. SAX.
J. U. STUDIO SI.

RECTOR MAGNIFICE,

*Admodum Reverendi, Amplissimi, Excellentissimi, Cla-
rissimi ac Prudentissimi Viri, &c.*

CUM lubrica vitæ humanæ, & illos dubios atque anticipites æstus ac turbines, quibus assiduè agitantur mortalium res & nunc imprimisvolvuntur, recogito, videor mihi optimo jure JOHANNEM ERNESTUM REICHELMIUM, quem modò humavimus, juvenem præstantissimum, verè beatum possum pronunciare. Nam quot dolorum, quot ægritudinum ac ærumnarum fecisse compendium existimandus est, cum nudius quinus, adolescens adhuc nondum 20. annum egressus, rebus humanis exime-

X. 5

retur?